

Св. преподобномъченик Анастасий Перски

Св. преподобномученик Анастасий Персиец

† 628 година

Кондак

Да възнеем, верни, в песни божествения ученик и Павлов спътник Тимотей; с него да почитем мъдрия Анастасия, възсиял от Персия като звезда и прогонващ нашите душевни страсти и телесни недъзи.

Житие на свети преподобномъченик Анастасий Перски

В мирския си живот Анастасий се наричал Магундат и бил син на персийски маг. Служил в конницата на Хорзой II (590-628 г.) и взел участие в похода на пълководеца Шахин, с когото проникнал дори до гр. Халкидон във Византия. Когато се отклонил от войската, той отишъл в Йераполис при река Нил и постъпил при един персийски златар да учи занаята му и да слуша учението на Исуса, защото златарят бил християнин. Посещавал с него църквата и разпитвал за изобразените по стените икони, които разказвали за подвизите на мъчениците и светците.

В самата Персия християнската религия станала много известна след 614 г., когато Хорзой превзел Йерусалим и отнесъл със себе си светия Господен кръст, чрез който ставали много чудеса и който бил върнат обратно при сина му Кобад. Всичко това все повече разпалвало вярата му и той все по-силно желаел да получи кръщение, но златарят отклонявал своята помощ, защото по това време се бояли от персите.

Тогава Магундат решил да осъществи мечтата си, като замине за Палестина и скоро се озовал в Йерусалим. Тук постъпил на служба при един христоролюбив златар, който го завел при свещеник Илиа от храма "Свето Възкресение" (Храм Гроб Господен).

За младежа узнал и йерусалимския патриарх Модест, който го кръстил, и след свалянето на бялата кръщелна дреха на осмия ден го поверил на един благочестив старец от йерусалимските манастири. Голямо било неговото усърдие. Той се научил да чете от свещените книги на гръцки и така безупречно изпълнявал всичките си монашески задължения като послушник, че старецът го постригал за монах и му дал името Анастасий.

И така този млад персиец, който владеел магическото изкуство на баща си и участвал в победоносните походи на Хорзой, сега станал образцов монах, който спечелил обичта и уважението на всички братя със своите добродетели: смирение, кротост и трудолюбие. С каквото и да се занимавали ръцете му, неговите мисли били винаги устремени в молитва към Бога. Мислите му често се спирали и върху мъченическите подвизи и това обливало в сълзи очите му, като все повече в сърцето му запламтявал копнежът да сподели тяхната свята участ.

Когато укрепнал достатъчно в духовното си издигане и неговият старец се убедил в искреността на намеренията му, Анастасий получил най-сетне благословия да отиде на

мъченически подвиг. По онова време Палестина се намирала под персийска власт. Скоро след това той бил задържан под стража в Кесария Палестинска и разпитван в преторията пред персийския управител. Изтезаван на два пъти, хвърлян в тъмница и изкарван да носи камъни, окован във вериги, Анастасий водил дълги спорове и произнасял защитни речи пред мъчителите си за истинската вяра.

През една нощ друг затворник-юдеин видял как цялата тъмница просияла от неземна светлина и около дивния персиец се събрал цял сонм от лъчезани набожители, които облажавали мъченика заради неговите страдания. Облажавали Анастасия и събратята му от неговия манастир, а неговия старец така силно съчувствал на ученика си, че сякаш сам бил подлаган на същите страдания.

Многократно мъчен и пребиван, смелият изповедник бил пуснат да посети празничното богослужение по ходатайството на виден сановник. С голяма радост християните посрещнали невинния старадалец и целували със сълзи неговите тежки вериги. В уреченото време той отново бил върнат в тъмницата, за да бъде изпратен на съд пред самия Хорзой в Персия. Тук бил подложен на нови жестоки мъчения. В тежко състояние го отнесли в тъмницата. Тъмничният пазач бил таен християнин и много се грижил да облекчава участта на своите измъчвани едновърци. По заповед на царя Анастасий бил подложен на другия ден на нови изтезания. Разярен от непобедимото мъжество на своя някогашен войн, Хорзой заповядал да го удавят на другия ден заедно със седемдесет негови другари.

– Аз желаех да бъда разкъсан на парчета от вас заради моя Христос, и тая смърт е малко за мене. Благодаря на Господа, че с това малко страдание ми дава възможност да премина във великата и неизказана слава на светите мъченици! – казал Анастасий на своите смаяни палачи.

Оставили телата на удавените мъченици да бъдат разкъсани от зли кучета, но нито едно не се докоснало до тялото на св. Анастасий. Строги войници пазили, да не би някой християнин да вземе тялото му.

Св. Анастасий Перски загинал в 628 година. По-късно неговите св. мощи били пренесени в Йерусалим.

© *Жития на светиите. Синодално издателство, София, 1991 година, под редакцията на Партений, епископ Левкийски и архимандрит д-р Атанасий (Бончев).*